

EuroHeartCare 2015 – Guidelines: Care to implement

David Zughaft, Doktorand, NFESC
Avdelningen för Kardiologi, Lunds Universitet
Co-Chairman EAPCI N&AP Committee

En veritabel våg av värme möter mig när jag kliver ur flygplanet på väg till årets upplaga av EuroHeartCare, Council on Cardiovascular Nursing and Allied Professions (CCNAP) flaggskepp och årliga konferens. Vi är många från olika länder som trotsat annalkande semester och svarat på kallelsen “Guidelines – Care to Implement”. -“Of course we care – but how do we succeed?” tänker jag och hoppas att min fråga besvaras under två heta junidagar vid Adriatiska havet, i den stad som fick George Bernhard Shaw att exklamera “paradiset på jorden” – Dubrovnik, Kroatien.

Vad är egentligen syftet med guidelines? Den frågan har debatterats hett redan för en knapp månad sedan i samband med euroPCR 2015, där vi ägnade ett symposium enkom åt frågan med inriktning akut coronart syndrom. Vi kunde redan där konstatera att guidelines är så mycket mer än bara en pliktskyldigt visad bild i en presentation, utan något som syftar till att skapa en standard, en garant för patienten om man så vill. Medicinska guidelines bygger på stora randomiserade studier, men hur aktuellt blir det egentligen när studier kommer hela tiden, medan guidelines revideras var 4-5 år? En bit på väg kom vi redan i Paris där vi konstaterade att guidelines inte ersätter individanpassad omvårdnad, och mina förväntningar är höga inför vad CCNAP beskriver som “the launch of guidelines toolkit for nurses”.

Redan i öppningssymposiet infrias dessa under ledning av CCNAP ordförande Catriona Jennings. Med en presentation som väcker alla morgontrötta deltagare levererar sedan Mary Austin med medarbetare en entusiasmerande inlägg i varför guidelines är viktiga att känna till för alla yrkeskategorier, och konkreta exempel på hur de kan användas i vardagen; Videoklipp att visa på arbetsplatsträffen, en kortversion i fickformat, sammanfattningar, en app till din smartphone – kardiologin har verkligen hörsammat behovet av en praktisk tillämpning av forskningsresultat – äntligen vill jag utropa från min plats. Ännu mer nöjd blir jag senare under dagen när en av mina egna kapphästar bekräftas; Sjuksköterskor och övrig vårdpersonals utveckling av kunskaper och tillämpning av guidelines är primärt inte för att stärka sjuksköterskerollen och skapa ett maktspel värdigt “Game of Thrones” (som förresten delvis spelades in just här i Dubrovnik) mot läkarkollegiet. Nej, inte alls! De ökade kunskaperna i hela teamet runt patienten syftar till att skapa optimala förutsättningar för evidensbaserad vård – för patientens bästa!

Det svenska perspektivet då? Jodå, att Sverige har stora möjligheter att påverka och ligger långt framme är tydligt, såväl på närvaron av kända namn som Anna Strömberg, Tiny Jaarsma och Jan Mårtensson som turas om att hålla föredrag, moderera och allmänt höja nivån i de båda auditorierna, samt på de många engagerade och kompetenta svenskar som presenterar abstracts och posters. Konferensen är välbesökt, deltagarna är initierade och föreläsarna håller hög nivå. Efter två intensiva dagar med symposier, presentationer av abstract, posters, lunchmöten och ett intensivt nätverkande känner

jag mig riktigt nöjd med att inte tagit ut den där tidiga semesterveckan. Inte nog med att EuroHeartCare verkligen är nummer 1 bland konferenser för sjuksköterskor och övriga vårdprofessioner inom kardiologin, dessutom levererar Kroatien på ett alldeles excellent sätt med god logistik, trevliga omgivningar och hög kvalitet. Jag lämnar Dubrovnik och kan också konstatera att Shaw hade fullkomligt rätt; Dubrovnik är verkligen ett paradiset – Dovedenja Hrvatska!